

Sygn. akt V U 488/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO Stanisław Stankiewicz

Protokolant: Bożena Radziusz

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2013 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową

na skutek odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 12 marca 2013 roku

Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje K. K. od 1 marca 2013 roku do 12 czerwca 2014 roku rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową.

sygnatura akt V U 488/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 12 marca 2013 r. w oparciu o przepisy ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2010 r. nr 101, poz. 648 ze zm.) oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz. 1277 ze zm.) odmówił K. K. prawa do renty inwalidy wojskowego, ponieważ Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową ani powstałej w czasie odbywania zasadniczej służby wojskowej.

K. K. kwestionując ustalenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych co do stanu jego zdrowia domagał się zmiany powyższej decyzji organu rentowego i przyznania mu dochodzonego świadczenia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wnosił o jego oddalenie podtrzymując argumentację z uzasadnienia decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

K. K. w okresie od 01 stycznia 2004 r. do 28 lutego 2013 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową.

Orzeczeniem z dnia 26 lutego 2013 r. Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy w związku ze służbą wojskową, w związku z czym organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

Zgodnie z art. 30 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin inwalidą wojskowym jest żołnierz niezawodowy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, który został zaliczony do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa powstałego:

- 1) w czasie odbywania czynnej służby wojskowej w okresie pokoju,
- 2) w ciągu 3 lat od zwolnienia z tej służby, jeżeli inwalidztwo to jest następstwem chorób powstałych lub urazów doznanych w czasie odbywania służby wojskowej.

Ustęp 2 tego artykułu podaje ponadto, że nie uważa się za inwalidę wojskowego żołnierza zwolnionego z czynnej służby wojskowej podczas pierwszych 6 tygodni jej odbywania z powodu choroby, która powstała niewątpliwie przed stawieniem się żołnierza do służby wojskowej i nie uległa pogorszeniu wskutek tej służby. Stosownie do art. 32 ust. 1 w/ w ustawy za inwalidztwo pozostające w związku ze służbą wojskową uważa się inwalidztwo, które powstało na skutek:

- 1) wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej w rozumieniu przepisów o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową;
- 2) chorób zakaźnych panujących w miejscu służbowego pobytu żołnierza;
- 3) chorób powstałych w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej;
- 4) istotnego pogorszenia stanów chorobowych w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej.

W przypadku K. K. kwestią sporną była ocena jego stanu zdrowia, a w szczególności czy ewentualne schorzenia pozostają w związku ze służbą wojskową. W celu jej wyjaśnienia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii i rehabilitacji.

Biegli sądowi po przeprowadzeniu stosownych badań lekarskich oraz dokonaniu analizy dostępnej dokumentacji lekarskiej, rozpoznali u odwołującego schorzenia, które szczegółowo wymienili w opinii (k. 11). W konkluzji swojej ekspertyzy uznali, że K. K. jest osobą częściowo niezdolną do pracy na okres do 12 czerwca 2014 r. a jego schorzenia pozostają w związku ze służbą wojskową.

Orzekając w przedmiotowej sprawie Sąd oparł się na ocenie stanu zdrowia dokonanej przez biegłych lekarzy. Zdaniem Sądu opinia biegłych jest fachowa, obiektywna, wszechstronna, należyście uzasadniona i z tych powodów zasługuje na uwzględnienie. Należy dodać, że autorzy opinii legitymują się wiedzą medyczną z zakresu schorzeń rozpoznanych u odwołującego, doświadczeniem zawodowym a także znajomością zasad orzeczniczych w tym art. 12 i 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zdaniem Sądu stan zdrowia odwołującego powoduje częściową niezdolność do pracy w związku ze służbą wojskową od 01 marca 2013 r. do 12 czerwca 2014 r. a więc odwołanie jako uzasadnione podlegało uwzględnieniu poprzez przyznanie prawa do świadczenia.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 477¹⁴ § 2 orzeczono jak w sentencji wyroku.